

i als feligresos, en la seva vida quotidiana, se'ls fa menys pesat... Tan aviat com tenim coneixement d'una persona malalta, l'anem a visitar. La gent s'alegra de rebre la nostra visita, els creients, no creients i fins i tot els que s'han sentit decebuts pels homes de l'Església. Veiem que necessiten sentir-se escoltats.»

Sis hores en bicicleta!

Gràcies a la proximitat d'aquests dos joves sacerdots, moltes persones experimenten l'amor de Déu, que de vegades es manifesta amb l'originalitat.

L'any passat, els nostres dos sacerdots van decidir participar en "Sis hores amb bicicleta" a Salzinnes. Van organitzar un equip de sacerdots. Per què? "Perquè ens agrada l'esport i per guanyar!", Va respondre amb un gran somriure el pare de Cedric, l'ex-campió suís de mountainbike! "També ha estat una oportunitat per anar a trobar la gent en un barri on hi ha una forta presència d'immigrants." I l'equip dels sacerdots van guanyar malgrat una caiguda d'aquest últim en la segona volta, que es va veure obligat a portar una escaiola durant unes setmanes...

«Les setmanes següents a la cursa, els nens ens aturaven pel carrer: Vas ser tu qui va guanyar! Els feligresos estaven orgullosos dels seus sacerdots ... i potser una mica sorpresos? Gràcies a aquest esdeveniment, uns pares han demanat el baptisme per als seus tres fills.»

Els joves i l'evangelització són una prioritat per a la parròquia. Cada diumenge a la tarda, un sacerdot amb un equip s'acosten a l'estació per evangelitzar i convidar els estudiants a participar en la missa del dimarts. Un "café teo" s'organitza tots els mesos per respondre a les preguntes d'aquells que estan redescobrint la fe. Cinquanta joves van participar en el Triduum Pasqual i van ser allotjats pels feligresos...

El que també es percep és la germanor que hi ha entre els dos joves sacerdots. «Sovint la gent ens diu que estem parlant en un llenguatge diferent... Com si fos un llenguatge més modern, diu Cedric. Estem parlant, com "sempre"!»

Pierre Vincent

Sacerdots segons el cor de Déu

ELS SACERDOTS DE L'EMMANUEL SÓN UNA FONT D'ESPERANÇA PER A L'ESGLÉSIA DE DEMÀ.

© Hermine

Entrevista amb Yves Le Saux, responsable dels sacerdots, seminaristes i ministres ordenats dins de la Comunitat de l'Emmanuel. Article realitzat per Loïc Joncheray.

Com definiria vostè un sacerdot de l'Emmanuel?

- Viu la mateixa crida que els laics de la comunitat. Per l'experiència de l'efusió de l'Esperit Sant, ha viscut una trobada amb Crist viu que li ha donat el seu Esperit per tal que, com diu Sant Pau, «Ja no som nosaltres qui vivim, és Crist qui viu en nosaltres...» L'alegria que l'empeny és el fruit de l'esperit de lloança, que és molt present en Emmanuel. Aquesta

lloança, que marca el seu ser i el seu ministeri, és una actitud d'admiració i una mirada d'esperança sobre l'obra de Déu en el món i en l'Església. És un adorador del Pare. Passa llargues estones al davant del Santíssim Sagrament, en la presència de Jesús en l'Eucaristia per demanar un cor semblant al seu: "Jo us donaré pastors segons el meu cor..." La seva vocació, la seva vida i la seva predicació, estan relacionades amb l'espiritualitat del Cor de Jesús. Aquest cor

Els sacerdots, feliços de viure la seva missió amb els laics.

que tant ha estimat els homes... i que vol que tots els homes se salvin. Lluny de qualsevol intimisme, viu també girat vers el món.

D'aquí l'aguda consciència dels grans desafiaments de l'evangelització que poden adoptar la forma d'un anunci explícit de Crist a aquells que són més allunyats de l'Església. La seva força rau en el fet que ell no està sol. Es pot recolzar en una comunitat de laics. La vida comunitària és molt més que un lloc per prendre forces per a la seva vocació, és el seu "bressol".

- Sacerdots i laics en la mateixa comunitat... original, oi?

- Des del principi, els joves han volgut ser sacerdots per servir l'Església. Era l'objectiu de Pierre Goursat: donar a l'Església sacerdots moguts per un desig de santedat i zel missioner.

Donar-los suport mitjançant una comunitat de laics, que sigui el lloc de compliment de la seva vocació.

- Sacerdot diocesà i sacerdot de l'Emmanuel... Ens ho pot explicar?

-Els sacerdots de l'Emmanuel són incardinats a la diòcesi i depenen de l'autoritat del seu bisbe. Ells no són destinats a la Comunitat de l'Emmanuel.

Però el bisbe ha de vetllar per tal que sigui fidel a la seva crida i així doni més fruit al servei de la seva diòcesi.

- Un jove que vulgui arribar a ser sacerdot a la Comunitat de l'Emmanuel... Què ha de fer?

- S'ha d'enfrontar a un doble discerniment: Déu el crida a l'Emmanuel? Déu el crida a ser sacerdot? A través dels caps de setmana, de les trobades, les missions, etc. Descobrirà el carisma de l'Emmanuel. Després se li oferirà un any de discerniment i de vida comunitària. A finals d'aquest any, si la seva vocació sembla confirmada, continuarà la seva formació, tot incorporant-se a una diòcesi, amb l'acord del bisbe.

Per a més informació:
Maison saint Joseph
Avenue Reine Astrid, 121
B - 500 Namur
Tel. : 653 40 64 36.
www.sacerdotesp.com

Xavier

Anunciar l'amor de Déu

"A l'agost de 1991, vaig anar a la Jornada Mundial de la Joventut a Czestochowa, convidat per un amic, membre de l'Emmanuel. A l'autobús, vaig descobrir un nou món de joves feliços de ser cristians. Tenia 26 anys i portava treballat dos anys. A la tornada, el 17 d'agost, vaig passar per la capella de les aparicions de Crist a Santa Margarida Maria a Paray-le-Monial, i allà vaig experimentar una realitat que em sobrepassava: l'amor de Crist per a mi. Una frase es va gravar a la meua memòria "Heus aquí aquest Cor que tant ha estimat els homes." Molt aviat, vaig decidir consagrar la meua vida per donar a conèixer aquest tresor preferentment a aquells que no el coneixen pas.

La Comunitat de l'Emmanuel serà una bona terra de cultiu per el naixement i el creixement de la meua vocació sacerdotal. Les diferents vocacions em semblaven boniques a l'Església. Les famílies em donaven el desig d'una vida entregada a Déu, els consagrats, la gratuïtat de l'amor. L'assistència de seminaristes, alegres i sempre disposats a servir, em va fer qüestionar-me per primera vegada a la meua vida la idea del sacerdoci. En el si de l'Emmanuel, tanmateix vaig rebre els mitjans per reconèixer la meua vocació. Després d'un cicle de discerniment d'unes quantes trobades, vaig demanar anar al seminari i vaig ser ordenat sacerdot de l'Emmanuel de la diòcesi de Tours el 5 de juliol de 1998.

La meua vida com a sacerdot diocesà té lloc dins d'una família que em porta a la vida senzilla, fraterna i evangèlica. La regla d'or de "no criticar" m'ensenya a tenir una mirada positiva sobre el meu pròxim. La meua vida espiritual es basa en la lloança i l'adoració eucarística, a l'escola del Cor

de Jesús i de Maria. En aquest camí, Pierre Goursat, fundador de la comunitat, és com un mestre espiritual, per la seva humilitat, la seva mansuetud i el seu foc per l'evangelització. A l'Emmanuel, desitjo servir l'Església com un apòstol de la misericòrdia, prop de la gent, amb els sacerdots, els membres laics i consagrats, homes i dones, de la comunitat. La vida en comunitat per a molts sacerdots és una opció que dona suport i impulsa la nostra vida espiritual i apostòlica.

Vicari a parròquia rural durant tres anys a la regió de Île-Bouchard (Tours), el meu ministeri parroquial va ser fertilitzat en gran part pel carisma de l'Emmanuel al servei de tots els feligresos, en els actes habituals de culte, amb els joves, o els més petits, amb un desig ardent de parlar de Jesús.

Des de setembre de 2002, aquí estic a càrrec de la casa de Sant Josep a Namur, Bèlgica, acollint, per un any de discerniment, els joves que vulguin esdevenir sacerdots de l'Emmanuel. En aquesta missió de formació, li demano a Déu tots els dies poder transmetre el foc de la misericòrdia, per tal que Crist el trobi encès sobre tota la terra quan vingui.

